

Udskriftsdato: søndag den 11. januar 2026

VEJ nr 9663 af 28/06/2016 (Historisk)

Vejledning om opløsningsmiddelforgiftning 2016

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsskadestyrelsen j. nr. 2016-0001241

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 10251 af 17/12/2025

Vejledning om opløsningsmiddelforgiftning 2016

4. udgave 2016

Indholdsfortegnelse

- **Indledning**
- **Baggrund**
- **Udsættelseskriterier**
- **Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelsesgrundlag**
- **Indirekte påvirkninger**
- **Diagnostiske kriterier**
- **Konkurrerende forhold**
- **Forbehold**
- **Prognose**
- **Mén**
- **Erhvervsevnetab**
- **Litteraturliste**

INDLEDNING

I 1976 anerkendte Arbejdsskadestyrelsen det første tilfælde af organisk hjerneskade med demens på grund af arbejde med organiske opløsningsmidler. Fra 1978 har lidelsen været på listen over erhvervssygdomme. Efterfølgende har Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen behandlet et stort antal sager, og der er efterhånden kommet forskningsresultater, som nærmere belyser den risiko, der er forbundet med at arbejde med opløsningsmidler.

Denne vejledning beskriver Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens praksis på området. Vejledningen erstatter Arbejdsskadestyrelsens vejledning nr. 9363 af 26. april 2016.

BAGGRUND

Resultaterne af forskningen viser, at udsættelse for organiske opløsningsmidler kan føre til hjerneskade. Årsagsforbindelse må således i dag anses for at være dokumenteret (se litteraturliste 1-9). Forskningen giver imidlertid ikke noget entydigt billede af, hvilken dosis, dvs. koncentration og varighed, der medfører en øget risiko. Der er heller ikke skabt fuld klarhed med hensyn til, hvornår man med sikkerhed kan stille diagnosen varig hjerneskade som følge af opløsningsmidler. Anerkendelsen af sammenhængen beror dels på kliniske erfaringer, dels på en samlet tolkning af litteraturen. Denne tolkning og den deraf følgende administrative behandling af sagerne er ret liberal, idet alle stoffer, der kan karakteriseres som organiske opløsningsmidler, betragtes som mulige hjerneskadende stoffer. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger ved sin vurdering af anerkendelsesspørgsmålet vægt på nedennævnte kriterier.

UDSÆTTELSESKRITERIER

Brug af opløsningsmidler medfører risiko for, at der opstår organisk hjerneskade, hvis midlerne er let fordampelige og anvendes med funktion som opløsningsmidler.

Definition af opløsningsmidler

Organiske opløsningsmidler er en funktionsbeskrivende samlet betegnelse for en række flydende kemiske stoffer og stofblandinger, som har det til fælles, at de kan opløse fedt og materialer, som ikke kan opløses i vand, samt at de er flygtige. Det gælder dog ikke glykoler og glykolætere (lavt damptryk), diverse oxygenerede „opløsningsmidler“ (fx epichlorhydrin, phenol, propylenoxid) og nitrogenholdige „opløsningsmidler“ (fx acetonitril, acrylonitril, ethylaminer, ethanolaminer, pyridin m.m.).

Doser

Der er ikke videnskabelige holdepunkter for, at udsættelse i et kortere åremål med en daglig gennemsnitlig påvirkning svarende til de gældende grænseværdier, medfører øget risiko. De senere års forskning på området, bl.a. tyske og amerikanske undersøgelser (se litteraturliste 10-12), støtter antagelsen om, at en gennemsnitlig påvirkning svarende til de hygiejniske grænseværdier i 5-6 år er nødvendig for at fremkalde en hjerneskade, og denne antagelse støttes af litteraturen betragtet under ét. Det svarer til mindst 12 års arbejde for en maler, der har været gennemsnitligt udsat inden for faget i den periode, hvor der overvejende blev brugt alkydmalinger. I de andre nordiske lande anerkendes hjerneskader normalt kun efter arbejde med organiske opløsningsmidler i 10 år eller mere.

Alderens manglende betydning

Der er ingen undersøgelser, der viser, at unge mennesker skulle udgøre en særlig risikogruppe for udvikling af hjerneskade som følge af arbejdsforhold, der indebærer kontakt med organiske opløsningsmidler.

ARBEJDSMARKEDETS ERHVERVSSIKRINGS AFGØRELSESGRUNDLAG

Praksis

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkender hjerneskader efter bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt før 1. januar 2005, gruppe A, punkt 16, hvis den samlede udsættelse overstiger 5-6 år ved koncentrationsniveauer svarende til den hygiejniske grænseværdi. Hvis udsættelsen er mindre, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afvise lidelsen som erhvervssygdom, fordi påvirkningen ikke har haft et omfang, der medfører øget risiko for hjerneskade. Toksisk hjerneskade er også optaget på seneste bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005, gruppe I.

Skøn

Ofte foreligger der ikke målinger, der kan give oplysning om koncentrationsniveauet. Vurderingen må i disse tilfælde blive skønsmæssig. Der bliver lagt vægt på den konkrete beskrivelse af det daglige omfang af arbejdet, de anvendte mængder opløsningsmidler, der kan antages at være afdampet, hvor tæt på kilden den pågældende arbejder, omfanget af ventilation og rumstørrelsen.

Alkydperioden

Alkydperioden gik fra begyndelsen af 60'erne, hvor forbruget af maling med organiske opløsningsmidler var stærkt stigende, og indtil midten af 80'erne, hvor erstatningen med vandbaserede midler for alvor slog igennem.

Eksempel

Som sammenligningsnorm kan anføres, at en maler med gennemsnitlig udsættelse i "alkydperioden" anvendte cirka 1 liter opløsningsmiddel dagligt, hvoraf størstedelen afdampede, og at malerarbejdet i denne periode medførte en gennemsnitlig daglig udsættelse svarende til cirka 0,4 gange den hygiejniske grænseværdi. Det betyder, at et forbrug, der er væsentligt mindre, forudsætter en mangeårig daglig eksposition for at kunne anerkendes efter fortegnelsen som årsag til hjerneskaden.

Målinger

Når der foreligger pålidelige målinger, vurderes det, om de har været repræsentative for den pågældendes arbejdsperiode. I så fald ganges koncentrationen set i forhold til grænseværdien med varigheden af den pågældendes beskæftigelse. Som vejledende regel gælder, at hvis dette tal overstiger 5-6, er udsættelseskriteriet opfyldt. Hvis sumformlen angiver niveauet til fx 0,40, skal udsættelsen have været 12-14 år. Hvis niveauet er 0,60, skal udsættelsen have været 8-10 år. Disse vejledende retningslinjer skal tages med et vist forbehold, og den endelige afgørelse af, om ekspositionen har haft et tilstrækkeligt omfang, må i sidste ende baseres på et samlet skøn ud fra samtlige oplysninger om arbejdets art, varighed og de forhold, som arbejdet i øvrigt er foregået under.

Arbejdsbeskrivelse

Ved vurderingen af, om udsættelsen for opløsningsmidler har været tilstrækkelig langvarig, er det kun perioden som lønmodtager, der regnes med. Udsættelsens varighed klarlægges sædvanligvis i forbindelse med en undersøgelse på arbejdsmedicinsk klinik og søges bekræftet hos pågældende arbejdsgiver.

INDIREKTE PÅVIRKNINGER

Indirekte påvirkning vil kun i meget sjældne tilfælde have haft et omfang, der opfylder udsættelseskriteriet for anerkendelse. Indirekte påvirkning vil derfor normalt ikke kunne føre til, at lidelsen anerkendes som en arbejdsskade.

Eksempel

Som et eksempel på indirekte påvirkning kan nævnes, at den ansatte har arbejdet i et lokale, hvor andre har anvendt opløsningsmidler.

DIAGNOSTISKE KRITERIER

Demensgrad

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer demensgraden ud fra de resultater, som er anført i den neuropsykologiske undersøgelse, og på grundlag af undersøgelser, der foretages af speciallæger i arbejdsmedicin, eventuelt af speciallæger i neuromedicin og psykiatri.

Vurderingsgrundlag

I vurderingen af den neuropsykologiske undersøgelse, lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring hovedvægten på præstationerne i de psykologiske prøver set i forhold til alderen og pågældendes intellektuelle niveau før udsættelsen for opløsningsmidler. I øvrigt bliver der lagt vægt på, om der i sygehistorien (anamnesen) er beskrevet nedsat korttidshukommelse eller andre intellektuelle funktioner, der går ud over, hvad der kan være alderssvarende. Endvidere om der er beskrevet symptomer, som ofte indgår i et uspecifikt klagebillede ved en række andre lidelser.

Følsomme test

Ved vurderingen af, om der er tegn på diffus organisk hjerneskade, lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vægt på præstationerne i prøver, der erfaringsmæssigt er følsomme for mindre grader af hjerneskade, herunder specielt præstationerne i blokmønsterprøven (WAIS eller Rigshospitalets version), talsymbol (WAIS) eller symboltal prøven, trailmaking (især part B), indlæring og hukommelse for visuelle gestalter (Ruth Andersen eller Benton) og i mindre grad for ordpar.

Andre prøver

Derimod synes der ikke at være dokumentation for, at præstationer i koncentrations- og spændviddeprøver (fx talspændvidde, sætnings- og tekstgengivelse) er tilstrækkeligt pålidelige eller følsomme til at kunne tolkes som udtryk for diffus organisk hjerneskade i let eller let til middelsvær grad, som man ser det efter arbejde med organiske opløsningsmidler. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger derfor ikke vægt på resultaterne af disse prøver; det gælder især, hvis de nedsatte præstationer i det samlede testbatteri overvejende findes i disse prøver. For at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan behandle sagen på forsvarlig måde, skal den psykologiske erklæring angive de kvantitative prøveresultater, og de kvalitative træk i opgaveløsningen skal beskrives i den udstrækning, de tillægges vægt i undersøgerens konklusion. Nedsatte præstationer i en enkelt eller et par prøver sammenholdt med normal funktion i de øvrige prøver tolkes undertiden som udtryk for en begyndende organisk hjerneskade eller endog som tegn på en let hjerneskade.

Det er efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering en overtolkning i betragtning af den meget store spontane variation for prøveresultater i normalbefolkningen. En egentlig organisk hjerneskade (demens) er forbundet med en generel nedsættelse af præstationer i hjerneskadefølsomme tests. En demensdiagnose forudsætter derfor, at der er tegn på nedsatte præstationer i en række af de hjerneskadefølsomme prøver. En hjerneskade, der er anmeldt som en arbejdsskade, vil derfor i reglen blive afvist, selv om der er stillet en psykologisk demensdiagnose, hvis præstationerne i de hjerneskadefølsomme prøver generelt er upåfaldende. Det gælder, selv om der i enkelte prøver er tale om let nedsatte præstationer. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afvisning i sådanne tilfælde vil normalt ske under henvisning til, at der ikke er fundet sikre holdepunkter for en organisk hjerneskade. Det samme gælder, hvis tolkningen af prøveresultaterne er meget usikker, fx på grund af blokeringer, funktionelle reaktioner, nedsat motivation eller manglende samarbejde ved undersøgelsen fra patientens side.

Selv om psykologen i sådanne tilfælde mener, at det ikke kan udelukkes, at de nedsatte præstationer delvis kan skyldes en organisk hjerneskade, vil den manglende sikkerhed med hensyn til diagnosen normalt føre til, at sagen afvises som arbejdsskade, medmindre andre oplysninger taler for et andet resultat. Sagen kan imidlertid anerkendes, hvis sygehistorien i øvrigt er typisk, og ekspositionen er relevant.

CT-scanning

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil i et sådant tilfælde ofte indhente supplerende CT-scanning af hjernen. Hvis der da findes hjerneatrofi, vil det være en supplerende information, der taler for, at skaden bør anerkendes som en arbejdsskade. Det er de samlede oplysninger om sygdomsbilledet, det vil sige sygdommens udvikling, symptomernes art, præstationerne i de psykologiske prøver og erfarne klinikers vurdering, der lægges til grund for diagnosen.

KONKURRERENDE FORHOLD

Følgende forhold taler for, at der er en anden eller en konkurrerende årsag til en hjerneskade:

– Hurtig udvikling af sygdommen eller betydelig fremadskridende udvikling, efter at arbejdsforholdet er ophørt,

- Sygdommen opstår efter arbejdsophør eller efter ophør med arbejde med opløsningsmidler,
- Der konstateres klare abnormiteter ved neurologisk undersøgelse, specielt ensidige,
- Der er tale om svær grad af hjerneskade, uanset at hurtig fremadskridende udvikling ikke er beskrevet,
- Tilstedeværelse af andre kendte, mulige årsager (se nedenfor).

MÉN

Tabellen, der bruges i behandlingen af arbejdsskader, når godtgørelse for varigt mén udmåles, anvendes som hovedregel også i behandlingen af sager om hjerneskader. Som udgangspunkt medfører opløsningsmiddelforgiftning sjældent højere mén end 35 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer hjerneskaden ud fra sagens samlede oplysninger. Der vil i reglen være tale om en let hjerneskade eller en let til middelsvær hjerneskade.

ERHVERVSEVNETAB

Vurderingen af erhvervsevnetab i forbindelse med opløsningsmiddelskader sker på samme måde som i andre arbejdsskadesager.

NEDSÆTTELSE AF YDELSERNE

Alkohol

Godtgørelsen for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne kan nedsættes, hvis der er konkurrerende årsager. Hvis der fx har været tale om alkoholmisbrug, dvs. egentlig alkoholisme eller et længerevarende forbrug på 8-10 genstande eller mere som dagligt gennemsnit, vil der kunne ske fradrag. Hvis der er mistanke om alkoholmisbrug, uanset at det ikke er specificeret eller nærmere dokumenteret, og hvis lever og bugspytkirtel samtidig er påvirket, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved erstatningsudmålingen undersøge, om der er grundlag for at nedsætte ydelserne. Oplysninger om alkoholforbrug er ofte meget modstridende. Der anlægges derfor et samlet skøn under hensyn til oplysningernes pålidelighed og omfang og varigheden af alkoholforbruget. Størrelsen af fradraget afhænger af, om de aktuelle gener hos den tilskadekomne med overvejende sandsynlighed også er påvirket af alkoholforbrugets omfang og varighed. Det vil indgå som et moment i denne vurdering, om symptomerne har udviklet sig i tilslutning til alkoholmisbruget.

Traumer

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil ligeledes kunne nedsætte godtgørelsen for varigt mén eller erstatningen for tab af erhvervsevne, hvis der har været svære hovedtraumer med bevidstløshed og postcommotionelle symptomer af længere varighed. Fradraget afhænger her af, hvorvidt de aktuelle gener hos den tilskadekomne med overvejende sandsynlighed også er forårsaget af hovedtraumet. I denne vurdering indgår de ledsagende symptomer og deres varighed samt tidspunktet for hovedtraumet.

Sygdomme

Svær, somatisk sygdom ledsages undertiden af et dementielt farvet klagebillede og svækkede præstationer i psykologiske prøver. Hvis de dementielle klager har udviklet sig i tilslutning til udviklingen i en anden somatisk sygdom, der ikke er arbejdsbetinget, må betydningen af sådanne klager overvejes. Det gælder fx efter akut myocardiinfarkt, ved stærkt svækket hjertefunktion, ved svært nedsat lungefunktion og ved kræftlidelser med svækket almentilstand.

GENOPTAGELSE

Forværring

Der er ikke sikre holdepunkter for, at en opløsningsmiddelbetinget hjerneskade forværres efter ophør af udsættelse for organiske opløsningsmidler. Opfølgningsundersøgelser har vist meget varierende resultater, både hvad angår bedring og forværring. På denne baggrund er det Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings praksis at anse en indtruffet hjerneskade som stationær. En eventuel forværring antages at være betinget af andre årsager end den tidligere udsættelse for organiske opløsningsmidler. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring genoptager derfor normalt ikke disse sager for eventuelt at revidere en tidligere afgørelse om godtgørelse for varigt mén.

Derimod kan afgørelsen om erhvervsevnetab undertiden tages op til revision. Det kan fx være tilfældet, hvor en 50-årig mand med en anerkendt, lettere hjerneskade fortsat holder sig i beskæftigelse i et mindre krævende arbejde, men efter en årrække kører træt på grund af det handicap, som hjerneskaden medfører. I hvilket omfang, der i et sådant tilfælde på et senere tidspunkt kan ydes erhvervsevnetabserstatning, beror på et samlet skøn ud fra beskrivelsen af vanskelighederne i arbejdet og eventuelt andre tilkomne sygdomme.

LITTERATURLISTE

1. Ekberg K et al. Chronic and acute effects of solvents on the central nervous system functions in floorlayers. *British journal of industrial medicine* 1986; 43: 101-6.
2. Elofsson SA et al. Exposure to organic solvents: a crosssectional epidemiological investigation on occupationally exposed car and industrial spray painters with special reference to the nervous system. *Scandinavian journal of work, environment and health* 1980; 6: 239-73.
3. Hänninen H et al. Behavioral effects of longterm exposure to a mixture of organic solvents. *Scandinavian journal of work, environment and health* 1976; 2: 240-55.
4. Hane M et al. Psychological function changes among house painters. *Scandinavian journal of work, environment and health* 1977; 3: 91-99.
5. Knave B et al. Longterm exposure to jet fuel: II. A crosssectional epidemiological investigation on occupationally exposed industrial workers with specialreferences to the nervous system. *Scandinavian journal of work, environment and health*. 1978; 4: 19-45.
6. Lindström K, Wickström G. Psychological function changes among maintenance house painters exposed to low levels of organic solvent mixtures. *Acta Psychiatrica Scandinavica* 1983; 67 (suppl. 303): 81-91.
7. Mikkelsen S et al. Mixed solvent exposure and organic brain damage: a study of painters. *Acta Neurologica Scandinavica* 1988; 78 (suppl. 118): 1-143.
8. Øerbaek P. et al. Effects of longterm exposure to solvents in the paint industry. *Scandinavian journal of work, environment and health* 1985; 11 (suppl. 2): 1-28.
9. Valciukas JA et al. Neurobehavioural changes among shipyard painters exposed to solvents. *Archives of environmental health* 1985; 40: 47-52.
10. Triebig G et al. Crosssectional epidemiologic study on nerotoxcity of solvents in paints and lacquers. *Occupational and environmental health* 1988; 60: 233-41.

11. Maizlish NA et al. Behavioural evaluation of workers exposed to mixtures of organic solvents. British journal of industrial medicine 1985; 42: 579-90.
12. Fidler A et al. Neurobehavioural effects of occupational exposure to organic solvents among construction painters. British journal of industrial medicine 1987; 44: 292-308.

Arbejdsskadestyrelsen, den 28. juni 2016

JANE HANSEN

/ Pernille Ramm Kristiansen